

Hartelijk dank voor al jullie blijken van medeleven.
Een bijzonder woord van dank gaat uit naar de
medewerkers van Mookerhof voor de liefdevolle
verzorging van Beth.

The
Kinderen, klein- en
achterkleinkinderen

Beth Zwitserloot-Schoofs

Langzaam vliegt een vogel steeds verder weg...

In dankbare herinnering aan

Beth Zwitserloot-Schoofs

echtgenote van

The Zwitserloot

* Beers, 16 november 1944

† Mook, 18 november 2023

Beth werd geboren in het gezin van Wim Schoofs en Ida Driessen. Ze was de jongste in het gezin en groeide op aan de Stekkenberg samen met haar 6 broers en 3 zussen. Dat ze geboren is in de gemeente Beers kwam doordat het gezin in de tweede wereldoorlog geëvacueerd werd. In maart 1945 keerde het gezin terug naar de door hen zo geliefde Stekkenberg.

Op Koninginnedag 30 april 1961 leerde ze The kennen in de feesttent bij Hofmans op de Horst. The wist meteen toen hij haar zag dat zij de vrouw was met wie hij zijn leven wilde delen en gelukkig was dat gevoel wederzijds. In oktober van dat jaar moest The in militaire dienst en kwam daardoor slechts eenmaal in de veertien dagen thuis, iets wat Beth moeilijk vond.

19 oktober 1963 werd er getrouwd en daarna trokken ze in bij de ouders van Beth. Beth was voor The een lieve en zorgzame vrouw. Ze stond altijd een half uur eerder op dan hij zodat ze zijn boterhammen voor het werk kon smeren. Dochter Irene werd geboren op carnavalszondag in 1964 en met de komst van Bellinda in 1970 was het gezin compleet. Een aantal maanden na de geboorte van Bellinda kreeg het gezin een eigen woning in de Breedeweg.

Beth was het liefst thuis en op zichzelf. Haar dagen vulde ze met poets en opruimwerkzaamheden volgens haar eigen planning en ze vond het lastig om hiervan af te wijken. Toen de dochters op zichzelf gingen wonen en later hun eigen gezin startte ging ze vaak bij hen langs. Ze was dol op haar kleinkinderen en plande haar bezoeken zo in dat ze altijd kwam op het moment dat er een fles gegeven moest worden. Op haar kleinkinderen was ze trots maar de geboorte van haar achterkleinkinderen deed haar overlopen van trots. Beth was een eenvoudige vrouw welke tevreden was met de kleine dingen in het leven.

Na jaren van geestelijke achteruitgang, ze werd in 2013 gediagnosticeerd met dementie, is ze in de vroege ochtend van 18 november omringd door haar gezin heen-gegaan in de Mookerhof waar ze sinds 2020 woonde. Lieve Beth, mam, oma, ouwe oma en oma Doath, bedankt voor alles wat je voor ons bent geweest. Rust zacht. We bewaren je voor altijd in ons hart.